

- 13 -
Konспект porostalij crisis u Uroczysku

~~ese nocny gina, narzedzia ekipy.~~

~~Niedziwa w tej sprawie nie przynosi pozytywnych wyników. Nemsta powtórnie jedzie do Warszawy po potrzebne narzędzia i dopiero, gdy je przywozi - roboty na Uroczysko zostają na nowo podjęte. A ponieważ Nemsta jest przekonany, że dotychczasowe kłopoty całej ekipy powstały z niechęci okolicznych chłopów, którzy przypuszczają, że ekipa poszukuje "skarbów diabła Kuwasy" - postanawia rozproszyć tę niechęć i poprzez kilka odczytów i pogadań w okolicznych wsiach, wyjaśnić ludziom właściwy cel prac na Uroczysku.~~

~~Jedną z takich pogadań wygłosić ma asystentka Nemsty, "Babie lato", a ponieważ pogadanka ma odbyć się późnym wieczorem i we wsi odległej od Uroczyska o 5 km - jako opiekuna przydzielono dziewczynie Nienackiego, /zrobił to Nemsta, pragnący, aby Nienacki i asystentka pogodzili się, podczas tej wspólnej drogi/, Okoliczności jednak tak się ułożyły, że podczas powrotu z pogadanki Nienacki wpada na ślad Bachury i dziada-zielarza, zachowuje się dość dziwnie i przez asystentkę Nemsty zostaje uznany za wielkiego tchórze, co jeszcze bardziej pogłębia jej niechęć do Nienackiego.~~

~~...Równoległe z tymi wypadkami Nienacki na własną rękę stara się w dalszym ciągu wyjaśnić zagadkę starej kolegiaty. Po znaje kościelnego, którym okazuje się ów dziwny człowiek w wojskowej płaszczu, poznaje jego żonę, która opowiada mu kilka legend o diable Kuwasie, a szczególnie ciekawiącą Nienackiego legendę o śmierci Kuwasy. Żona kościelnego wprowadza również Nienackiego w sprawy okolicznych wsi, w ich bolączki i troski. Dowiaduje się Nienacki o osrodku zdrowia, który miał stanąć we wsi, ale władze powiatowe zupełnie nie interesują się tymi zapadłymi, oddalonymi od nich wsiami, przewleka się w Opornej sprawę budowy nowej szkoły, elektryfikacji i td.~~

~~W kolegiacie udaje się wreszcie Nienackiemu odcyfrować cały napis na płycie kamiennej wmurowanej w ścianę skrytki. Otrzymuje potem tłumaczenie tego napisu i doznaje wielkiego rozczarowania. Na płycie kamiennej jest bowiem wypisane "Epitafium" nie mające nic wspólnego ze skrytką i zupełnie nie wyjaśniające tej sprawy. Należy przypuszczać, że ta skrytka to po prostu grób w ścianie, grób jakiegoś dostojnika kościelnego - stąd ta płyta kamienna i "epitafium". Rozczarowany Nienacki zupełnie przestaje się interesować Kolegiatą.~~

~~Po otrzymaniu nowych narzędzi cała już ekipa zajmuje się pracą w miejscu rumowiska granitowych kostek, odkopuje schody do piwnic tajemniczego budynku na Uroczysku.~~

Równocześnie następuje kilka wesołych przygód Nietajenki i ~~Narkuski~~ Narkuskiego, przygód związanych z hodowlą kur, zaprowadzoną na Uroczysku przez Nietajenke. Nadal trwają spory między "Babim latem" i Nienackim, który zostaje okrzyczany przez dziewczyny za tchórza i "fajtłape".

Nowe odkrycie. Odkopane schody prowadzą do niewielkiej piwnicy pod budynkiem, a w piwnicy znajduje się wejście do podziemnego korytarza. Nienacki i Nemsta dokonuje wyprawy w głąb korytarza, ale nie znajdują w nim nic ciekawego, po kilkunastu krokach korytarz kończy się, zasypany przez zawalony strop. W każdym razie jedno jest pewne - ów korytarz stanowił podziemne połączenie między kolegiatą a budynkiem na Uroczysku, budynkiem, który najprawdopodobniej stanowił jakąś kaplicę, czy coś w tym rodzaju.

Odkrycie schodów i podziemnego korytarza na pewien czas odsunęły Nienackiego od trópu Bachury i dziada-zielarza, których podjętą rzewa on o współdziałanie w kradzieży narzędzi. Na trop dziada-zielarza wpada Nienacki ponownie. We wsi dziecko zachorowało na zapalenie wyrostka robaczkowego. Leczył je ziołami ów dziad-zielarz stan dziecka stał się bardzo poważny, od śmierci ~~u~~ uchronia dziecko interwencja Nienackiego i Nemsty, którzy odwożą dziecko do szpitala. Wówczas to wszyscy członkowie ekipy poznają Nienackiego jakby od innej strony. Jak zwykle w cudzych sprawach Nienacki potrafi być bardzo śmiały, zaradny, zwycięża w sporze z trochę bezdusznym personelem szpitala w powiatowym miasteczku. W artykule w gazecie rozprawia się równocześnie z tolerowaniem przez miejscowe władze praktyk znachorskich dziada-zielarza, rozprawia się z tymi miejscowymi władzami w sprawie od lat wlokącej się budowy ośrodka zdrowia i szkoły. Ten "nowy" Nienacki bardzo się wszystkim podoba, asystentka Nemsty zdaje sobie sprawę, że omyliła się w swym sądzie o Nienackim, ale ambicja nie pozwala się jej do tego przyznać, tym bardziej, że Nienacki bardzo zaprzyjaźnił się z nielubianą przez nią jedną ze studentek z ekipy...

Nietajenko i Narkuski przeżywają wraz z Nienackim wesołą przygodę w grobowcach rodzinnych obszarników na cmentarzu przy dawnym, spalonym ~~pałacu~~ pałacu dworskim. W jednym z grobowców znajdują ukradzione ekipie narzędzia.

Chłopi z okolicznych wsi coraz lepiej są usposobieni do ekipy. Zdecydowali o tym i wyjaśnienia, co do właściwego celu prac badawczych na Uroczysku, uratowanie życia dziecka i zajęcie się sprawą szkoły i ośrodka zdrowia. Wyjaśnia się też, że dwukrotnej kradzieży narzędzi ekipy dokonali dwaj synowie jednego z chłopów, synowie ci zresztą pomagają już ekipie w jej pracach na Uroczysku. Wyjaśnia się również kim jest ów tajemniczy Bachura. Jest to bardzo

- 43 -

poczciviwy i zupełnie nietajemniczy grubas z miasteczka powiatowego, były rzeźnik, a obecnie handlarz dewocjonaliami.

Roboty na kurhanie posuwają się naprzód. Nienacki, nudzący się na Uroczysku, znowu ponawia swe odwiedziny kolegiaty. ~~Przeglądając~~ W zatartym napisie na kamiennej płycie wmurowanej w ścianie skrytki odnajduje ~~zi~~ jeszcze kilka wyrazów - a to nazwisko i imię pochowanego księdza. Z ~~dokumentów~~ dokumentów kolegiaty wynika że grób tego księdza wraz z płytą grobową winien znajdować się w kruchcie. Dlaczego więc znajduje się w ścianie?

Nienacki ~~dochodzi~~ dochodzi do wniosku, że owszem, grób tego księdza znajduje się w ~~kruchcie~~ ^{kruchcie}, tam też i była wmurowana w podłogę kamienna płyta z "epitafium" i dlatego właśnie jest tak starta nogami. Ale, że kiedyś wyjęto ją z podłogi i wmurowano w ścianę. Dlaczego to zrobiono?

Swymi spostrzeżeniami dzieli się wreszcie Nienacki z Newsstą. Zaciekawiony Nemsta postanawia ~~wyjść~~ ^{wyjść} wyjąć płytę ze ściany. Dokonują tego i odkrywają wejście do niewielkiego pomieszczenia, w którym znajdują się kręte wąskie schody do podziemi - do podziemnego korytarza prowadzącego na Uroczysko... Jest to ten sam korytarz, który odkryli już wcześniej na Uroczysku.

Teraz wyjaśnia się sprawa owego procesu krzyżacko-polskiego., zaginięcia Stauroteki, księży ~~w~~ kolegiaty i oddziału krzyżackiego. Otóż w czasie oblężenia kolegiaty przez krzyżaków w 1331 roku, księża i kilku rycerzy brojących się w kolegiacie doszło do wniosku, że dłużej już nie potrafią się obronić i postanowili uciec podziemnym przejściem na Uroczysko. Aby jednak zatrzyć za sobą wszystkie ślady i nie spowodować pogoni, postanowiono, że ~~księży~~ ^{księży} otwór wejściowy do skrytki zostanie zamurowany wyrwaną z podłogi kruchty kamienną płytą nagrobkową. Tak się też i stało. Ci, co zaofiarowali się zamurować wejście do skrytki zostali najprawdopodobniej zabici w chwili, gdy krzyżacy wdarli się do kolegiaty. Reszta księży i rycerzy, ~~wzix~~ ^{wzix} unosząc ze sobą ~~drogocenną~~ drogocenną wysadzaną perłami Stauroteką poczęła uciekać na Uroczysko. Od strony jednak Uroczyska wdarł się do podziemia niewielki oddział krzyżaków. W podziemiu wywiązała się walka i w czasie tej walki - należy tak przypuszczać - zawalił się strop, nadwątłony przez ~~wodę~~ ^{wodę} z bagien. Krzyżacy i księża i polscy rycerza zostali zasypani i zginęli. Dwóch ~~ryx~~ ^{ryx} księży, rannych, doczołgało się do wejścia w podziemie, ale tu ginie z głodu, ~~bowiem~~ ^{bowiem} nie ~~potrafi~~ ^{potrafi} za słabi, aby wybić wmurowaną płytę nagrobkową.

Całą tą tragedię odczytują Nienacki i Nemsta z ułożenia

~~SECRET~~

szkieletów w podziemnym korytarzu. Onajdują również w podziemiu drogocenną Stauroteke, ~~trazzkąxytyka~~ uszkodzoną przez wilgoć, ale rzeczywiście drogocenną, bo wysadzaną perłami i innymi drogimi kamieniami.

Nienacki pisze ~~swój wspaniały artykuł o zagadce starej kolegiaty~~. Członkowie ekipy postanawiają na pewien czas zachować w tajemnicy sprawę znalezienia drogocennych kamieni Stauroteki. Jednak jakimś sposobem, ktoś nieopatrznie zdradza we wsi tajemnice - nocą ktoś włamuje się do baraku na Uroczysku strażujący student z ekipy zostaje poważnie ranny, a Stauroteka wykradziona.

Cała ekipa rozbiega się po okolicy w poszukiwaniu złodziej^{ej} Stauroteki. Nienacki i asystetka Nemsty po przeżyciu groźnej przygody trafiają w wądoły na górze Czartorii i tam, w jednej z jaskin wapiennych odnajdują ciało zamordowanego niedawno dziada-znachora. Zaalarmowana milicja trafia również w tej jaskini na ślady dokonawanego tu od dawna tajnego uboju^y bydła i trzody chlewnej, uboju, którym bezkarnie trudniła się grupa spekulantów poszukiwana przez milicje. Nienacki ~~jaszxxx~~ ~~xxx~~ przypomina sobie o związku dziada-znachora z Bachurą, ~~grubymbyłymkrzeżnikiem~~ Bachura był rzeźnikiem - milicja kojarzy te dwa fakty i dokonuje u Bachury rewizji, odnajdując i ~~xkxxxxxx~~ Stauroteke i demaskując działalność Bachury, dla którego handel dewocjonaliami był pretekstem podróży po wsiach i wykupywania bydła i świni, które następnie zabijano ~~xx~~ w jaskini na górze Czartorii i na spekulacje wieziono do miast. Dziad-znachor także należał do bandy Bachury, ale ponieważ był już poszukiwany przez milicje za uprawianie praktyk znachorskich, Bachura bojąc się, że schwytny może go zdradzić, po kradzieży Stauroteki, o której usłyszał we wsi i która ukradł dla jej pereł i drogich kamieni - zamordował dziada na Czartorii.

Ekipa powraca do swych zajęć na Uroczysku. Wewnątrz ku rhanu zostaje znaleziony grób jakiegoś plemiennego księcia z okresu t.zw. rzymskiego t.j. z IV wiku n.ery. Grób jest bardzo bogato wyposażony. w drogocenne naczynia, broń i td. i stanowi bardzo cenne znalezisko.

Po wspólnych przygodach i przeżyciach na górze Czartorii asystetka Nemsty zbliżyła się bardzo do Nienackiego. Bliskie stosunki, które się między nimi nawiązują rokują nadzieje, że jest to coś więcej niż przyjaźń.

~~111~~

W konspekcie z konieczności byłem w stanie przedstawić tylko szkielet zamierzonej książki. Szkielet ten mógłby sugerować, że w zamierzeniu moim jest utwór o charakterze sensacyjnym. Tak jednak nie jest - o czym się wydaje mi się przekonuje chyba czterdzieści i kilka stron już zrealizowanego zamierzenia.

Z.N.

P.S Już sobie uświadomiłem, że nie miałoby więcej niż 300 stron.

Z.N.

Do tego dołączył kilka plenerów - a to: potonnie utraczone, plan kulisy, i kol., i gdyby to było potrzebne, ewentualnie kilka innych karykatury i rysunki.

Wszystkie absolutnie uwagi redaktora proszę traktować jako sygnały pierwszego czytelnika, który ~~miłując~~ usiłuje za-
przyjaźnić się z tekstem. Ponieważ jednak redaktor ma pewne
doświadczenie zdobyte w kontaktach z różnymi sposobami pisa-
nia, a poza tym jest dużo obiektywniejszy od autora w ocenie
tekstu, bardzo proszę o nie bagatelizowanie żadnych uwag i
ustosunkowanie się do wszystkich niepozornych znaczków w teks-
cie i na marginesach maszynopisu.

Akcja opowiadania płynie wartko i zbudowana jest w spo-
sób przykuwający uwagę czytelnika. Pionową zieloną kreską na
lewym marginesie zaznaczam fragmenty, których umieszczenie
budzi we mnie wątpliwości. Czasem stanowią one dłużyzną roz-
bijającą tak akcje, czasem odbijają od ciekawego literacko
tekstu większą banalnością ujęcia lub stanowią powtórzenie
już raz wykorzystanych sformułowań. Proszę o zastanowienie
się przez chwilę nad nimi.

Znakiem   zaznaczam propozycje skrótów, które uwa-
żam za bardzo pożyteczne. Skreślam sama tylko pojedyncze sło-
wa lub fragmenty zdań. Oczywiście także skreślenia może autor
przywrócić, ale wydaje mi się, że korzystniej będzie nie ro-
bić tego.

Najczęstszą usterką jest kilkakrotne używanie przez
autora tych samych wyrazów obok siebie, zaznaczam je małą,
poziomą zieloną kreską. Proszę o wymianę na inne.

Znakiem * zaznaczam słowa trudniejsze, które wymagają
przypisów. Załączam także ich wykaz w 2 egz. Na jednym pro-
szę poczynić ew. uwagi, dopiski, skreślenia - drugi zatrzymać
w celu opracowania notatek. /Chciałabym je otrzymać najpóź-
niej 19, 20 b.m./

Autor używa wielu cudzysłowów. Proponuję niektóre teks-
ty "cytowane" /np. charakterystyki z brulionu, "księgę truci-

ciela" etc./ dać na inną szerokość kolumny. Zaznaczam je pionową kreską ołówkiem zwykłym i notatkę "R.T. wciąć". Łacinę zaś można dać kursywą. W ten sposób ilość cudzośłowów się zredukuje.

Kilka form nieprawidłowych zmieniłam na poprawniejsze. /Może autor zechce poprawić jeszcze inaczej, to tylko propozycje./ Kilka niezbyt szczęśliwych sformułowań zaznaczyłam do ew. zmiany.

Autor raz pisze "Babie lato" zrobiło, drugi raz zrobiła. Po przeanalizowaniu tekstu sądzę, że konsekwentne wprowadzenie formy o byłoby bardziej kłopotliwe, a mniej umotywowane. Radzę więc a. Proszę o decyzję.

Bardzo proszę by autor robił poprawki piórem lub dobrze się odznaczającym kolorem ołówka. Moje uwagi z którymi się autor nie zgadza proszę przekreślić lub w inny sposób zaznaczyć, że ma być inaczej. Nie wymazywać.

W razie jakichś wątpliwości w toku pracy proszę zadzwonić w niedzielę wieczorem 33-19-68 lub w poniedziałek rano do redakcji.

Ze względu na plan, a więc szybkość wydania pozycji chciałabym, aby /jeśli nie nasuną się jakieś trudności zasadnicze/ otrzymany przeze mnie we wtorek rano egzemplarz był akceptowany do druku, z podpisem autora.

Należy się liczyć jeszcze z możliwością niewielkich zmian korektorskich, ale to już tylko w zakresie ~~interpunkcji~~ interpunkcji i ew. jakiś drobnostek z dziedziny składni, co łatwo autor stwierdzi w korekcie szpaltowej.

A teraz dwie uwagi szczegółowe. Opis wejścia do ~~kolegiaty~~ kolegiaty jest nużący i obawiam się, że czytelnik nie zatrzyma się na nim z wystarczającą uwagą. Radziłabym skrócić,
SH

a grafikowi podsunąć materiał /np. zdjęcie/ dzięki któremu
mógłby wyeksponować portal w ilustracji.

Skąd zaczerpnął autor tłumaczenie tekstu łacińskiego.
Jeśli tekst jest ścisły to tłumaczenie nie zupełnie prawidłowe.
W łacinie nie ma sed - lecz, a "zobacz" jest w imperati-
wie .

Byłoby dobrze w przypisach zaznaczać dokładnie skąd
autor czerpie cytaty poetyckie. Czy autor będzie mógł to
podać bez sprawdzania i przez redakcję?

